

Adwentu: 22 grudnia

Tekst Ewangelii (Łk 1,46-56): Wtedy Maryja rzekła: «Wielbi dusza moja Pana, i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy. Bo wejrzała na uniżenie Słouebnicy swojej. Oto bowiem błogosławi mnie błędnym od teraz wszystkie pokolenia, gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny. Więte jest Jego imię - a swoje miłosierdzie na pokolenia i pokolenia [zachowuje] dla tych, co się Go boją. On przejawia moc ramienia swego, rozprasza [ludzi] pyszniących się zamysłami serc swoich. Strąca władców z tronu, a wywyższa pokornych. Głodnych nasycy dobrami, a bogatych z niczym odprawia. Ujęła się za synem swoim, Izraelem, pomny na miłosierdzie swoje - jak przyobiecał naszym ojcom - na rzecz Abrahama i jego potomstwa na wieki».

Maryja pozostała u niej około trzech miesięcy; potem wróciła do domu.

«Wielbi dusza moja Pana, i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy»

Rev. D. Francesc PERARNAU i Cañellas

(Girona, Hiszpania)

Dzisiaj Ewangelia Mszy świętej zaprasza nas do rozważań nad Magnificat, który Maryja przepełniona radością wypowiada w domu krewnej Elżbiety, matki Jana Chrzciciela. Słowa Maryi przypominają inne utwory biblijne, które Ona dobrze znała i często rozważała. Ale teraz w jej ustach te same słowa nabrały o wiele głębszego sensu: duch Matki Bożej przejawia się w nich i pokazał czystość Jej serca. Kościół codziennie przytacza te słowa w Liturgii Godzin, gdy odprawiając Nieszpory, kieruje ku niebu słowa, którymi Maryja błogosławiła i dziękowała Bogu za wszystkie Jego dobrodziejstwa.

Maryja otrzymała niezwykłą łaskę, której żadna inna kobieta nigdy nie otrzymała

i nie otrzyma: została wybrana przez Boga spośród wszystkich kobiet w historii, aby być Matką Odkupiciela Mesjasza, na którego od wieków czekano. Jest to największe wyróżnienie dane kiedykolwiek człowiekowi i Ona przyjmuje je z całkowitą prostotą i pokorą wiedząc, że to łaska i dar oraz że Ona jest niczym wobec ogromu mocy i wielkości Boga, który uczyni w jej wielkie rzeczy (por. Łk 1,49). To także wielka lekcja pokory dla nas wszystkich, synów Adama i dziedziców natury ludzkiej gwałtownie naznaczonej grzechem pierworodnym, którego konsekwencje odczuwamy dzień w dzień.

Czas Adwentu dobiega końca. Był to czas nawrócenia i oczyszczenia. Dzięki Maryja uczy nas najlepszej drogi. Medytacja modlitwy Matki, jeżeli uczynimy ją naszą, pomoże nam być pokornymi. Najwiśsza Maryja Panna pomoże nam, jeżeli z ufnością będziemy Ją o to prosić.

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

- «Wtedy Maryja rzekła: Wielbi dusza moja Pana. Ze wszystkich sił duszy wielbi Pana i dziękuje Mu skądą. A wpatrując się w Jego nieskończoną wielkość, radośnie ofiaruję Mu wszystko, co we mnie żyje, czuje i myśli.» (Żywoty Bedy Czcigodny)
- «Słuchamy "Magnificat" w domu Elżbiety i Zachariasza. Ten chwalebny poemat płynie z naszych ust, a raczej z serca Maryi za sprawą Ducha Świętego. 'Wywyższa dusza moja Pana' ... Maryja jest wywyższona w sposób nie dlatego, że sama chciała się unieść» (Benedykt XVI)
- «Adorować Boga oznacza z szacunkiem i całkowitą uległością uznać "nicość stworzenia", które istnieje jedynie dzięki Bogu. Adorować Boga oznacza wychwalać Go, wielbić i unieść samego siebie - podobnie jak Maryja w "Magnificat" - wyznając z wdzięcznością, że On uczyni wielkie rzeczy i że Święte jest Jego imię (...）」 (Katechizm Kościoła Świętego, nr 2097)